

13.12.2007 | Dagmar Trefilková | Hudba - Rozhovory a profily

Sopoty: Z půdy gymplu na Sziget

Příští rok oslaví patnáct let na pražské klubové scéně. Kapela Sopoty, pro které je láska k hudbě důležitější než podlézání šéfům hudebních vydavatelství. Hrajou si svůj písničkový jazzrock po svém a proti proudu. Jezdí starým tranzitem a milují potlesk svých fanoušků. Na pivo jsme vylákali šéfa kapely, pana Kentáčka.

Proč Sopoty?

Čtenáři to možná nepamatují, ale v dobách, kdy naše kapela začínala, se "v sobotu" říkalo "v sopotu" a my měli zkoušky právě v sobotu. Teď už je to jedno, protože zkoušíme v neděli.

To muselo být hodně dávno... Jak dlouho hrajete?

Čtrnáct let. V roce 1993 si patnáctiletý Ptaki koupil basu a začali jsme spolu chodit na půdu gymplu.

Jak vám jdou po bezmála patnácti letech kšefty?

Na provoz postarší dodávky Ford Tranzit to stačí, na vydání desky vlastním nákladem to taky stačí, ale něco hodně se ještě musí přitlačit. Odměnou je nám samozřejmě potlesk spokojených posluchačů.

Jaký jste měli největší úspěch?

V poslední době jsme měli dva vrcholy. Prvním z nich je zakázka České obce sokolské na živé účinkování na patnáctém Všesokolském sletu v Praze, a pak reprezentace České republiky na obrovském festivalu Sziget v Budapešti.

A naopak, jaká je vaše nejhorší štace?

Pokud vynechám slavnou letní "Bardzo Cool Tour", která byla de facto příšerná, ale máme na ní moc hezký vzpomínky, pak je to jednoznačně hraní v Avangarda Music Club v Jihlavě. Hraní pro nikoho na nesmyslný oslavě narozenin ve strašně smutný tělocvičně. Tam jsem chtěl intenzivně rozpustit kapelu.

Co chystáte nového?

Velkou akcí tohoto roku byl křest DVD v divadle Na prádle, což nás trochu vyčerpalo. Ale v příštím roce slavíme patnácté výročí a jistě se to neobejde bez nějaké masivnější akce. Plánů je mnoho, který se nám podaří zrealizovat je zatím nejasné.

Na křtu jsem vás viděla v obskurních kostýmech, je to součástí vaší image?

V uplynulých letech jsme důležitější koncerty pojímali tématicky. Sokolská, květinová, zabíjačková, zářící Aštarova či jiná velkolepá show. Křest Na prádle byl mimo jiné i ohlednutím za našimi dosavadními tématy a garderobiérou.

Máš nějaký hudební sen nebo cíl?

Především bych chtěl dělat hudbu a né tisíc věcí okolo. Chtěl bych mít tantiemy z pecky, kterou hrajou co druhou hodinu na rádiu Blaník. Chtěl bych být headlinerem na festivalu v Sopotech, protože Strahov už jsme tak nějak dali...

V Sopotech nebo v nedělích?

V neděli v Sopotech na Baltu. Stejně jako Helena Vondráčková.

A kde Vás můžeme slyšet v této době doopravdy?

Čtyřladvacátého listopadu v Modré vopici v Praze proběhl minifestival Kolmá vopice fest, na kterém vystoupily všechny kapely z Kolmé ulice, kde zkoušíme. Podle očekávání to byla bulvárně kolmá zábava nesourodých těles i fanoušků.

Autor foto: Štěpán Bruner

Zdroj foto: soiree.cz

<http://www.sopoty.com>